

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Сливен, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, III СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана К. Димова

при участието на секретаря Марияна Ст. Семкова
като разгледа докладваното от Светлана К. Димова Административно наказателно дело № 20232230201666 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба от К. И. А. с ЕГН ***** против наказателно постановление № 23-0804-003514 от 20.06.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР гр.Сливен, Сектор „Пътна полиция“-Сливен, с което е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение на чл.74, ал.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДвП за нарушение на чл.105, ал.3 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки.

Жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна ОД на МВР гр.Сливен, редовно призована, не изпраща свой представител, депозирано е писмено становище по същество чрез упълномощен старши юрисконсулт Дарина Конарева, поддържа че

издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 23.05.2023 г. полицейските служители св.Д. Г. и св.Х. С. били на смяна от 18:00 часа до 06:00 часа на следващия ден, като изпълнявали служебните си задължения по контрол спазването на правилата за движение по пътищата в общ.Сливен, на Автомагистрала № А-1 „Тракия“, като били позиционирани на местостоянка на км.270 посока гр.Бургас- гр.София, на изхода на бензиностанция „Шел“. В 22:00 часа полицаите видели да се движи от самата бензиностанция „Шел“ включвайки се по Автомагистрала № А-1 „Тракия“ на км.270 лек автомобил „Мерцедес Е 330 ЦДИ“ с рег. № СН ****ВА, на който предните странични стъкла били затъмнени с цветно фолио, а водачът не бил поставил обезопасителен колан, поради което му подали сигнал за спиране със стоп палка „МВР“. Водачът на леката кола намалил леко, но не спрял за проверка, а подминал излезлите от служебния патрул полицейски служители и продължил пътя си като се включил по автомагистралата посока гр.София. Полицейските служители видели, че на леката кола има поставени допълнителни светлини за мъгла, които били включени, макар че нямало такива климатични условия по настъпила мъгла. Полицаите извършили справка с ОДЧ и установили имената и телефонния номер на собственика на лек автомобил „Мерцедес Е 330 ЦДИ“ с рег. № СН ****ВА, който бил К. И. А.. Свидетелят Д. Г. се свързал по телефона със собственика А., който потвърдил, че той е шофирал колата си в този участък, но не спира на полицаи, когато е тъмно и отива за булка.

Установеният водач К. И. А. бил поканен за съставяне на АУАН в сградата на РУ-Сливен, като му било указано да носи със себе си своите документи и документите на автомобила. На 27.05.2023 г. жалбоподателят се явил за съставянето на АУАН, но не носил със себе си контролен талон към СУМПС.

За извършените нарушения на жалбоподателя на 27.05.2023 г. му бил съставен акт за установяване на административно нарушение № АД110311, от 27.05.2023 г., за нарушение на чл.103 от ЗДвП, за нарушение на чл.74, ал.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.105, ал.3 от ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя на 27.05.2023 г., като същият отказал да го получи и подпише, поради което отказът бил удостоверен от свидетел Гено Генов.

Въз основа на АУАН № АД110311, от 27.05.2023 г. на жалбоподателя било издадено НП 23-0804-003514 от 20.06.2023 год. за нарушение на чл.103 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП от

ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 50 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец, за нарушение на чл.74, ал.1 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.185 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 20 лева, за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 10 лева, за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл.105, ал.3 от ЗДвП и е наложено наказание на основание чл.185 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 20 лева и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки. Наказателното постановление е получено лично на 14.11.2023 г.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съдът кредитира дадените в хода на съдебното следствие показания на свидетелите Д. Г., Х. С., Иван Петров и Лата Колъова доколкото същите са безпротиворечаси и взаимно допълващи се относно основните подлежащи на доказване факти. Съдът дава вяра на писмените доказателства, приобщени по съответния процесуален ред по делото.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът направи следните фактически и правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в законоустановения преклузивен срок, от лице имащо правен интерес от обжалването. Разгледана по същество жалбата е частично основателна, поради следните съображения:

Съдът прие, че в хода на административно – наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с императивните разпоредби на ЗАНН.

Административно-наказателното производство е започнало с редовно съставен акт, съдържащ всички минимално изискуеми по смисъла на ЗАНН реквизити. Същият е предявен за връчване на жалбоподателя, който го е получил лично и е посочил, че не желае да дава обяснения или възражения.

На по-късен етап жалбоподателят е упражнил правото си на възражение по съставения му АУАН, по което е образувана проверка и АНО е взел становище по същото.

В НП също се съдържат всички минимално изискуеми реквизити. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че съставът на административното нарушение по чл.103 от ЗДвП е осъществен. Установено е, че жалбоподателят като водач на товарен автомобил „Мерцедес Е 330 ЦДИ“ с рег. № СН ****ВА, на 23.05.23 г. в 22:00 ч. се е движел по Автомагистрала № А-1 „Тракия“, км.270 посока гр.Бургас- гр.София като след подаден сигнал за спиране със Стоп палка образец тип „МВР“ от униформени полицаи водачът на автомобила не е спрял, а е продължил движението си.

Посочената разпоредба на чл. 103 от ЗДвП вменява в задължение на водачите на МПС да спрат плавно на посоченото място или в най –дясната лента за движение, при подаден сигнал за спиране от страна на контролните органи и и да изпълняват техните указания.

Възражението на жалбоподателя, че действията му не са били умишлени, а не е видял полицейските служители, защото е гледал на другата страна, наляво при включването му в движението по АМ-„Тракия“ съдът намира за неоснователно и го определя като защитна защитна теза, целяща да оневини жалбоподателя в извършеното от него нарушение.

От разпита и на двамата полицейски служители се установява, че и двамата са се намирали извън патрулния автомобил, който е бил позициониран на осветено място, а именно на изхода на бензиностанция „Шел“. От техните обяснения съдът намира, че както полицейската кола, така и самите полицаи са се намирали на видно място и същите са могли да бъдат ясно възприети от самите водачи, както и от жалбоподателят, на който е бил подаден знак за спиране, с който той не се е съобразил. От разпита на св.Х. С. се установява, че водачът очевидно ясно е възприел полицаите, тъй като едва не е преминал с колата през намиращия се срещу него и подаващ му сигнал за спиране със стоп палка негов колега –св. Д. Георгиев. Този свидетел допълва, че именно и това е била причината да го освети, тъй като още веднъж да му сигнализируют, за да стане видно полицейското разпореждане за спиране. И двамата полицаи са категорични, че дори първоначално водачът почти е спрял и отново е продължил. Освен това от обясненията на актосъставителя св. Д. Г. се установява, че дори той лично е разговарял по телефона с

жалбоподателят, от отговорите му става ясно, че причината да не спре на подадения полицейски сигнал не е било това, че не ги е видял, а това че в тъмното не спирал на полицаи и отивал да взема булка. Съдът намира тезата на жалбоподателя не само за неоснователна, но и за нелогична, доколкото всеки водач при движението си следва да съблюдава пътя и намиращите се на него от всички страни останали участници в движението. Оправданието от страна на жалбоподателя, че е гледал само в едната посока не може да бъде прието за реалистично, доколкото при движението си в права посока, водачът преди да се пристрои към изхода за включване към АМ-„Тракия“ се движи напред и не може да пропусне ясно сигнализирания полицейски автомобил и полицаите, които са се намирали извън нея. Освен това от разпита на спътниците, намирали се в полицейския автомобил св. Иван Петров и св.Лата Кольова също не може да бъде потвърдена версията на жалбоподателя, тъй като обстоятелството дали те самите са видели полицейските служители и сигнала им за спиране е без значение, тъй като това задължение е вменено на водача на колата, а не на тях. Причината, поради която водачът не е изпълнил полицейското разпореждане не може да бъде приета като обективна и не умишлено целяща избягването на проверка от органите на реда. Съдът счита, че щом участва в движението по пътищата като водач на автомобил, жалбоподателят при проверка е длъжен да изпълнява указанията на проверяващите и да не отказва или възпрепятства извършването на проверка.

Наложено за така извършеното нарушение наказание е в предвидения минимален размер на глобата и срокът на лишаването в разпоредбата на чл.175, ал.1, т.4, като АНО правилно е посочил основанието за налагането му.

Следващото констатирано нарушение на чл.74, ал.1 от ЗДвП, съдът също намира, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че съставът му е осъществен. Съгласно разпоредбата на чл.74, ал.1 от ЗДвП допълнителни светлини за мъгла може да се използват само при значително намалена видимост поради мъгла, снеговалеж, дъжд или други подобни условия. Тези светлини не може да се използват самостоятелно. Според посоченото значително намалена може да е видимостта поради мъгла, снеговалеж, дъжд или други подобни условия. Видно от разпита на всички свидетели по делото няма данни за подобни климатични условия в деня и часа на установяване на нарушението, за да бъде оправдано използването на допълнителните светлини за мъгла. Твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че светлините на леката кола всъщност били т.н „адаптивни светлини“ и този автомобил е бил оборудван заводски с тях, не бяха подкрепени с никакви писмени или гласни доказателства в тази

насока, поради което съдът намира, че съответната доказателствена сила по чл.189, ал.2 от ЗДвП не беше опровергана в настоящото производство.

Съдът счита, че правилно е определено наказанието за нарушението по чл.74, ал.1 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 20 лева, тъй като за това нарушение няма предвидено наказание в ЗДвП. Ето защо на основание чл. 185 от ЗДвП наказващият орган му е наложил предвиденото общо наказание „Глоба“ в размер на 20 лева.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че жалбоподателят е извършил и състава на третото установено нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП. От разпита на двамата полицейски служители се установява, че жалбоподателят като водач на лек автомобил „Мерцедес Е 330 ЦДИ“ с рег. № СН ****ВА, на 23.05.23 г. в 22:00 ч. се е движел по Автомагистрала № А-1 „Тракия“, км.270 посока гр.Бургас-гр.София без поставен обезопасителен колан и без включени светлини. Полицаяте са категорични, че ясно са видели през предното панорамно стъкло, че водачът не е поставил колана си, същите са възприели това след като са направили опит да го спрат за проверка чрез подаване на сигнал за това, при което същият не само че не е спрял, но едва не е преминал през единия полицаи. Именно и това е бил поводът св. Х. С. да освети колата, за да бъдат видени от водача, когато и ясно двамата полицаи са възприели, че водачът по време на движението си няма поставен обезопасителен колан. Твърденията на двамата спътници на водача св. Иван Петров и св.Лата Кольова по отношение на това, че същият е бил с колан съдът намира за защитна теза, целяща да оневини жалбоподателя, която не кореспондира с останалия доказателствен материал.

По отношение на наложеното наказание за нарушението на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, съдът също намира за правилно индивидуализирано, тъй като чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДП предвижда глоба в конкретно определен размер от 50 лв.

По отношение на констатираното нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, съдът намира, че извършването им от жалбоподателя не бе безспорно установено. Съдът счита, че това нарушение е неправилно описано и в акта за установяване на административно нарушение и в атакуваното наказателно постановление, тъй като жалбоподателят действително не е носел контролен талон към него като се е явила в РУ – Сливен, но това е било на 27.05.2023 г., когато жалбоподателят е бил в РУ за справка и съставяне на АУАН. На датата, когато е съставен АУАН жалбоподателят не е управлявал автомобил и поради тази причина не е бил длъжен да носи контролен талон към него. Не беше доказано по категоричен начин, че при констатираното управление на МПС жалбоподателят не е носил в себе си горепосочения документ, тъй като тя се е състояла на друг ден, а не непосредствено при спиране на жалбоподателя с управляването от него МПС. В тази част наказателното

постановление съдът счита за незаконосъобразно и като такова също следва да го отмени. Отделно на това следва да бъде отбелязано, че действително е последвало изменение на нормата на чл.100, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата, обн. ДВ бр. 67/2023 г. в сила от 04.08.2023 г., като в същата е отпаднало задължението на водачите да носят контролен талон към СУМПС, а е посочено, че водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория.

Въз основа на всичко гореизложено, съдът намира че следва да отмени издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно в частта по отношение на наложеното наказание по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП относно неносенето на Контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство.

По отношение на петото установено нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, съдът също счита, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление. Съгласно законовото изискване в чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП по пътя трябва да се движат само технически изправни превозни средства. Съгласно чл. 9 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата /ППЗДвП/, се разрешава движението на пътни превозни средства, които отговарят на определените от производителя изисквания за експлоатация, както и на нормативно установените. Както в АУАН, така и в процесното НП, е описано, че ограничаването на видимостта на водача към пътя е посредством поставено фолио, довело до ограничаване на прозрачността на тези стъкла и намаляване видимостта на водача. Установеното при проверката наличие на фолио върху стъклата на предните две врати на автомобила, автоматично прави автомобила технически неизправен по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „в“ от ППЗДвП, тъй като формално не отговаря на изискванията на стандартизационните документи.

Съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя относно установената значителна неизправност на автомобила съгласно това облепяне на стъклата и че това представлява незначителна техническа изправност съгласно т.3, т.3.1, т.3.2 от Приложение 5 към Наредба Н-32/16.12.2011 г. за периодичните прегледи за техническа изправност на ППС. Правило № 43 на ИКЕ на ООН посочва - Единни технически предписания за одобряване на материалите за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозните средства, както и че се допуска поставянето на пластмасов материал при остъкляването на автомобила, но този материал следва да отговаря на изискванията на цитираното правило.

Съгласно т. 6. 1 от Правило № 43 на ИКЕ на ООН, всички материали за остъкляване, в т. ч. и тези за производството на странични стъкла, трябва да бъдат с такива характеристики, че опасността от наранявания в случай на разрушаване да бъде намалена възможно най-много. Материалът за остъкляване трябва да бъде достатъчно устойчив на произшествията, които се очаква да възникват в условията на нормално пътно движение, както и на въздействието на атмосферни и температурни условия, химикали, горене и абразивно износване. В т. 6. 2 се посочва, че материалите за безопасно остъкляване трябва да бъдат и достатъчно прозрачни, да не предизвикват забележими оптични изкривявания на наблюдаваните през предното стъкло обекти и да не създават объркване по отношение на използваните за целите на пътната сигнализация цветове. В случай на разрушаване на предното стъкло водачът трябва да може да продължи да вижда пътя достатъчно ясно, за да успее да задейства спирачката и да спре безопасно управляваното от него превозно средство. Когато определените изисквания за прозрачност на стъклата са намалени, това прави превозното средство неизправно по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „в“ от ППЗДвП.

В случая от жалбоподателя не е установено нито, че не е имало поставено фолио, а автомобилът е с фабрично поставени стъкла, нито че поставеното фолио отговаря на техническите предписания за безопасно остъкляване. Следователно не се установява, че използваният материал е с такива характеристики, че опасността от наранявания в случай на разрушаване да бъде намалена възможно най-много. Доказването на тези обстоятелства е в тежест на жалбоподателя. Такива доказателства не са представени.

По изложените съображения съдът намира, че административният орган е достигнал до правилен и обоснован извод за техническа неизправност на автомобила, тъй като стъклата не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. Относно квалификацията „значителна техническа неизправност“, в т. 72 в Допълнителни разпоредби към ЗДвП е дадено легално определение на това понятие. Съгласно посочено значителни неизправности, включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. Процесният случай е точно такъв.

Съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя и по това извършено нарушение по чл. 139, ал.1, т.1 от ЗДвП. Съдът счита, че правилно е определено наказанието за нарушението по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, а

именно „Глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП, където размерът е точно определен.

По отношение на последното констатирано нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, съдът счита, че правилно е описано, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното наказателно постановление. По несъмнен начин се установи от събраните по делото доказателства, че жалбоподателят е управлявал лекия автомобил „Мерцедес Е 320 ЦДИ“ с рег. № СН****ВА по Автомагистрала № А-1 „Тракия“, км.270 посока гр.Бургас- гр.София, с поставено фолио на предните странични стъкла на предните две врати, което ограничава видимостта чрез намалена прозрачност през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя. Това се потвърждава от разпита на всички свидетели по делото, които ясно заявяват, че е било поставено такова фолио на предните странични стъкла.

Съгласно нормата на чл.105, ал.1 от ЗДвП е въведена забрана за ограничаване на видимостта през челното, страничните и задното стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им, какъвто е процесния случай. Нарушението по този текст е съставомерно в две хипотези – когато е ограничена видимостта през челното, странични стъкла или когато е намалена тяхната прозрачност. Съгласно чл. 105, ал. 3 от ЗДвП намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. Забраната по чл. 105, ал. 1 от ЗДвП не е абсолютна, а е допустима в границите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации съгласно разпоредбата на чл.105, ал.3 от ЗДвП. От показанията на св. Д. Г. и св.Х. С. се установява по несъмнен начин, че действително предните странични стъкла на проверявания автомобил са били затъмнени, чрез поставено фолио, именно това е бил и поводът полицейските служители да спрат за проверка водача. Съдът кредитира показанията полицейския служител изцяло, тъй като същите са последователни, логични и се подкрепят от останалите събрани по делото доказателства. Отделно на това следва да се отбележи и това, че дори спътниците на водача св.Иван Петров и св.Лата Колъова също потвърждават за затъмняването на предните странични стъкла на автомобила.

В тази връзка, съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя за това, че е следвало да бъде измерена стойността на светлодопустимостта на фолиото със съответните уреди. Според чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая жалбоподателят не е представил доказателства, че поставеното от него фолио отговаря на техническите предписания по т.6.3.1. 1. 1. от Правило № 43, т.е че по отношение на поставеното фолио на предните странични стъкла на проверяваното МПС е било налице изключението посочено в чл.105, ал.3 от ЗДвП. В тежест на жалбоподателя е да докаже, че постановеното от него фолио отговаря на техническите предписания, т.е че намалената прозрачност на стъклата е била в нормите посочени по горепосочената точка на Правило № 43, оборвайки доказателствената сила на установеното с АУАН, обвързваща съда. Такива доказателства обаче не са представени.

По отношение на твърдението за измерване на светлодопустимостта на поставеното фолио, съдът следва да уточни, че в Правило № 43 се съдържа Приложение 3, озаглавено „Общи условия при изпитванията“, а в т.6 от същото озаглавено като „Изпитване на устойчивостта на светлинно излъчване“ са описани методите на изпитване, частите подлежащи на изпитване, методиката, индексите на значимост и тълкуването на резултатите. Действително според т.6.3.1. 1. 1. от Правило № 43 общата светопропускливост през предните стъкла и другите стъкла, които са разположени на място, което е необходимо за видимостта на водача, не може да е по-малка от 70 %. Нито в посоченото Правило № 43, нито в ЗДвП и в ППЗДвП не е предвидено, че преценката за намалена прозрачност се извършва със специални средства и начини от полицейските служители извършващи преценка при установеното нарушение. Посочените параметри касаят техническите показатели на автомобила, на които трябва да отговарят МПС по определените от производителя изисквания за експлоатация.

Съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение по чл. 105, ал.1 от ЗДвП. Съдът счита, че правилно е определено наказанието за нарушението по чл.105, ал.1 от ЗДвП, а именно „Глоба“ в размер на 20 лева, тъй като за това нарушение няма предвидено

наказание в ЗДвП, поради което и на основание чл. 185 от ЗДвП наказващият орган му е наложил предвиденото общо наказание „Глоба“ в размер на 20 лева.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 23-0804-003514 от 20.06.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР гр.Сливен, Сектор „Пътна полиция“-Сливен, в частта с което на Д. К.Ц. с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, жк.,И., № 29, вх. 8, ет. 4, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл.103 от ЗДвП на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.74, ал.1 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП и е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.105, ал.3 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети общо 10 точки, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОТМЕНЯ НП № 23-0804-003514 от 20.06.2023 г., издадено от Началник Сектор в ОДМВР гр.Сливен, Сектор „Пътна полиция“-Сливен, в частта с което на Д. К.Ц. с ЕГН *****, с адрес: гр.Бургас, жк.,И., № 29, вх. 8, ет. 4, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Сливен в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____